

'Radio laat iets te raden over'

door Diede Hoekstra. zaterdag 16 februari 2008

Nuenaar René van Brakel, nieuwslezer op Radio 1.

foto Kees Martens

16 feb 2008, - NUENEN - Als klein jochie zat René van Brakel urenlang op zolder in Nuenaar zijn eigen radioprogramma in elkaar te draaien.

Op straat willekeurig mensen aanspreken en de gesprekken opnemen met zijn cassetterecorder. Radio Van Brakel met een bereik van één luisteraar. René zelf.

Inmiddels is hij 32. De zolder is ingeruild voor de grote NOS-studio in Hilversum en zijn bereik is heel Nederland. Via lokale omroepen in Nuenaar en Geldrop belandde hij bij Omroep Brabant. Dit jaar zette hij de volgende stap en mag hij voortaan tot het selecte groepje nieuwslezers van Radio 1 rekenen.

Twee collega's vertelden hem dat hij vijftien jaar geleden geen kans had gemaakt in Hilversum. Zijn Brabantse accent had de deur meteen in het slot gegooid. "Gelukkig is die tijd veranderd. Er werken nu best veel Brabanders bij de NOS. We weten nu dat een accent mag zolang het voor de luisteraar niet storend is. Ik heb wel logopedie gehad en weet inmiddels dat woorden als aanrijden en afwerken buiten Brabant niet helemaal begrepen worden."

Bij gebrek aan bestaande, richtte René zijn eerste werkgever zelf op. Samen met een paar vrienden begon hij een lokale omroep in Nuenaar. Later zou dit uitgroeien tot radio Decibel. René wilde meer dus ging hij naar Mistral Radio, een lokale omroep in Geldrop die ook overdag uitzendingen had. "Na school de tas thuis afgooien en op het fietsje naar Geldrop. Plaatjes draaien, een interview met de plaatselijke vrijwilligersorganisatie en natuurlijk de gevonden huisdieren. Hartstikke leuk hoor."

"Het leuke van radio is dat het iets te raden over laat. Televisie is heel plat. Je ziet en hoort alles. Bij een radiostem krijgt je fantasie de vrije loop en mag je zelf een beeld van de persoon maken zoals jij deze wilt zien. Dat geldt ook voor de sfeer die bij het programma hoort. 'Met het oog op morgen' is een heel sfeervol programma maar in werkelijkheid wordt het opgenomen in een fel verlichte ruimte vol met mensen. Als je dat beeld erbij zou hebben is het hele huiskameridee meteen weg."

"Radio op zijn best is natuurlijk de uitzending van Langs de Lijn tijdens de ontknoping van de eredivisie voetbal vorig jaar. Op de radio was de spanning bijna ondragelijk. Op televisie was dat denk ik een stuk minder geweest. Niet voor niets zetten veel mensen bij een wedstrijd van het Nederlands elftal het radiocommentaar van Jack van Gelder aan."

De grote angst van een nieuwslezer is natuurlijk dat ene onuitspreekbare woord. "De Spinoza-premie is wel eens Spinazie-premie geworden maar verder gaat het me goed af."

"Onvoorbereid naar een interview gaan heb ik bij Omroep Brabant al afgeleerd. Ik had een keer een interview met een band. Ik ging daar zonder enige kennis naar toe en dacht daar wel mee weg te komen. Die jongens hadden al na één vraag door dat ik er de ballen verstand van had en namen vervolgens een loopje met me. Dat waren tien minuten pijnlijke radio. Althans voor mij. Ik geloof dat de luisteraars zo iets wel leuk vinden. Er gebeurt tenminste iets."